

Avtale mellom Venstre, Kristelig Folkeparti, Fremskrittspartiet og Høyre om utlendingsfeltet.

A: Innledning

Innvandring er en kilde til mangfold, nye impulser og kulturell utveksling. Variasjon bidrar til nyteknisk, innovasjon og kreativitet. Samtidig som innvandring har bidratt til økonomisk vekst i Norge og gjort oss til en mer mangfoldig nasjon, ser vi utfordringer knyttet til innvandring og integrering. Folkeforflytninger setter det norske samfunnet på prøve, uansett årsak. Ikke minst gjelder det den norske velferdsstatens bærekraft. Det er derfor nødvendig å regulere innvandringen.

Asylinstituttet er et meget viktig verktøy for å gi beskyttelse til mennesker som er reelt truet, og må ikke misbrukes i noen form. Norge skal oppfylle sine internasjonale forpliktelser og hjelpe flyktninger. Asylstatus skal innvilges etter individuell behandling og grundig vurdering av søknaden.

Innvandringen til Norge motivert av arbeid og familiegjennomføring/-etablering er i dag mange ganger større enn innvandringen som følge av flukt. Det er et gode at arbeidsinnvandrere ønsker å skape seg en fremtid i Norge. Kunnskap, kompetanse og mangfold bidrar til økt innovasjon og næringsutvikling. Arbeidsinnvandringspolitikken må gi mulighet for opphold på grunnlag av arbeid, også fra land utenfor EØS-området. Særlig må det bli enklere for næringslivet å tiltrekke seg høykompetent arbeidskraft fra andre land.

Alle skal ha samme rettigheter og plikter i Norge, uavhengig av etnisk bakgrunn. Det å stille krav til innvandrere er å vise dem respekt. Samtidig er det viktig med en mer offensiv politikk som sikrer innvandrere tilgang til arbeidsmarkedet.

B: Varig ordning som sikrer sterkere vektlegging av barns situasjon

Barns tilknytning til Norge gjennom flere års botid i Norge skal klargjøres gjennom en regelendring som gjør at utlendingsmyndighetene i større grad vektlegger hensynet til hva som er barnefaglig forsvarlig. Forutsetningen er at foreldrene som hovedregel har medvirket til å avklare sin identitet og bidratt til å muliggjøre retur, men at retur ikke har vært mulig.

C: Engangsløsning for langtidsboende barn og deres familier fra land med returavtale

Definisjon av tid: Utgangspunktet for tidsregningen er når søknaden om opphold første gang ble levert for barnet eller når barnet ble født. Hvis det er dokumentert at barnet i perioden har opphold seg i utlandet, skal denne tiden trekkes fra.

Hvor bor barnet/familien: Vilkåret er at barnet bor i mottak eller på annen måte kan dokumentere opphold i Norge.

Status: Engangsløsningen gjelder de som ikke har en tillatelse, ved at de har fått et endelig avslag, og de som ikke har en ferdigbehandlet sak på en gitt dato.

Engangsløsningen gjelder barn og deres familie (foreldre og enslige søsken under 18 år som oppholder seg sammen med barnet) hvor det er mer enn tre år siden søknad om asyl. Forutsetningen er at foreldrene som hovedregel medvirker til å avklare sin identitet. De må komme fra land med returavtale og søknaden må være registrert før returavtalen trådte i kraft.

D: Lukkede mottak og mer differensierte mottak

1. Igangsette et arbeid for å ta i bruk og gjøre gjeldende bestemmelsene i utlendingslovens §106, første ledd. Herunder vurdere om disse sakene skal kunne behandles av en egen hurtigdomstol før frihetsberøvelse. Loven er;

«En utlending kan pågripes og fengsles når

- a) *utlendingen ikke samarbeider om å klarlegge sin identitet i henhold til lovens § 21 eller § 83, eller det er konkrete holdepunkter for å anta at utlendingen oppgir uriktig identitet,*
- b) *det er konkrete holdepunkter for å anta at utlendingen vil unndra seg iverksettingen av et vedtak som innebærer at utlendingen plikter å forlate riket,*
- c) *Utlendingen ikke overholder meldeplikt eller pålegg om bestemt oppholdssted etter § 105 første ledd bokstav c, og utlendingen har en sak til behandling som ikke er endelig avgjort eller tidspunktet for utreisefristen ennå ikke er inntrådt,*
- d) *det er truffet vedtak om utvisning og vedtaket er endelig eller det er ikke gitt utsatt iverksettelse i forbindelse med klage, jf. § 90, og det treffes tiltak mot utlendingen med sikte på utsendelse. Det er et vilkår at utlendingen er utvist på grunn av ilagt straff og at det ut fra utlendingens personlige forhold er fare for at utlendingen vil begå nye straffbare handlinger,*
- e) *utlendingen ikke gjør det som er nødvendig for å oppfylle plikten til å skaffe seg gyldig reisedokument, og formålet er å fremstille utlendingen for det aktuelle lands utenriksstasjon for å få utstedt reisedokument,*
- f) *utlendingen er i transitt i norsk lufthavn, med sikte på utsendelse, eller*
- g) *utlendingen utgjør en trussel mot grunnleggende nasjonale interesser og dette er fastslått i et vedtak i utlendingssaken eller i en instruks fra departementet, og det treffes tiltak mot utlendingen med sikte på utsendelse.»*

Utvikle to nye typer mottak; integreringsmottak for dem som venter på bostedskommune og retursentre for personer og familier med endelig avslag. Noen retursentre skal kunne ta imot utlendinger som får frihetsberøvelse etter § 106, første ledd. Retursentre vil ligne ordinære asylmottak når det gjelder standard, bemanning, aktivitetsnivå og beboersammensetting. Forskjellen vil være en større og gjennomgående oppmerksomhet rettet mot retur, samtidig som integreringsperspektivet faller bort. Dette må gjenspeiles i de ansattes kompetanse.

E: Mer effektiv saksbehandling og raskere retur av personer uten lovlig opphold og kriminelle

2. Begrense muligheten for å fremme omgjøringsbegjæringer ved å gjennomføre endringene foreslått i Prop. 180 L (2012-2013) som innebærer raskere og mer effektiv behandling av grunnløse omgjøringsanmodninger. Rettssikkerheten skal ivaretas og ordningen skal evalueres.
3. Styrke den juridiske rettleidingen før første søknad, for å sikre at søknaden som fremmes er mest mulig korrekt og gir et godt grunnlag for å få saken vurdert etter norsk lov.
4. Arbeide med å følge opp NOU 2010:12 og vurdere forslagene om en ny og bedre klageordning for utlendingssaker. Herunder vurdere om oppgaver som i dag ligger i Utlendingsnemnda skal overføres til en forvaltningsdomstol. Målet skal være raskere saksbehandling og raskere retur for de uten grunnlag for opphold.

5. Redusere straffenivået som kreves for utvisning av utlendinger som er ilagt straff eller særreaksjon i hjemlandet for forhold som etter norsk lov kan føre til en fengselsstraff i fem år eller mer. Dagens regel er ti år eller mer.
6. Arbeide for flere returavtaler, og bruke Norges posisjon til å sikre flere avtaler.
7. Opprette en hurtigfil for asylsøkere som blir tatt for kriminelle handlinger (som for eksempel besittelse og salg av narkotika), der søknaden behandles raskt og søkeren returneres til opprinnelseslandet ved avslag.
8. Styrke returarbeidet og politiets arbeid med identitet i den innledende asylsaksbehandlingen gjennom Nasjonalt ID-senter. Videreutvikle det nordiske og europeiske samarbeidet på dette området.
9. Bruke utenriktjenesten mer aktivt i regionene hvor det største antallet grunnløse asylsøkere kommer fra til å informere om manglende muligheter for opphold.

F: Familieetablering/familiegjenforening

10. Heve underholdskravet i saker familieetableringssaker, men innføre mer liberale skjønnsvurderinger i forbindelse med herboende eller utlendingens inntektsevne. Hensikten med endringen er å bekjempe tvangsekteskap og sikre at paret kan forsørge seg selv.
11. Heve kravet om botid for permanent oppholdstillatelse fra tre år til fem år. Gjennomgå reglene knyttet til personer som opplever mishandling.
12. I større grad bruke DNA-testing for å avklare identitet i forbindelse med familiegjenforening.
13. Innføre en 24 års-grense for familieetablering, med liberale skjønnsvurderinger, ut fra at hensikten med endringen er å bekjempe tvangsekteskap og sikre at paret kan forsørge seg selv.
14. Utrede en ordning med «kjærlighetsvisum», som ikke stiller krav om forlovelse/planlagt bryllup.

G: Arbeidsinnvandring

15. Etablere flere servicekontor for politi, UDI, NAV og Skatteetaten for å lette tid og byråkrati ved arbeidsinnvandring.
16. Enklere regler for arbeidsinnvandring for høykvalifiserte arbeidsinnvandrere med arbeid, inkludert utrede en modell med forhåndsgodkjenning av større virksomheter.
17. Jobbe for å styrke Schengens yttergrense og styrke samarbeidet med de store mottakerlandene for å hindre at grunnløse asylsøkere reiser fra land til land innenfor Schengen.

H: Integrering

18. Endre utlendingsforskriften slik at asylsøkere og andre uten innvilget oppholdstillatelse gis mulighet til å delta i ulønnet frivillig arbeid for humanitære organisasjoner, idrettslag ol.
19. Alle som søker norsk statsborgerskap skal beherske et minimum av norsk muntlig og gjennomgå en test i samfunnskunnskap. Prøven skal bestås, men med rimelige unntaksbestemmelser.
20. Styrke språkopplæringen for kvinner med minoritetsbakgrunn, og gi flere mulighet til å delta i arbeidslivet. Koble gratis kjernetid i barnehage til krav om deltakelse i aktivitet eller norskopplæring.

21. Kartlegge barns språkferdigheter og gi språkopplæring til barn med svake norskferdigheter før skolestart. Tilbudet skal også omfatte barn som ikke går i barnehage.
22. Sørge for raskere godkjenningsordninger, bedre realkompetansevurdering og tilbud om oppdatering av kompetanse for å sikre at utdanning innvandrere allerede har kan brukes i Norge.
23. Styrke bosettingsarbeidet i kommunene og se på innretningen i tilskuddsordningene.
24. Prioritere kvoteflyktninger med størst sjanse for vellykket integrering.

I: Forfølgelse basert på religion og tilhørighet til sosial gruppe (seksuell legning)

25. Praktiseringen av beskyttelse basert på religion eller tilhørighet til sosial gruppe (seksuell legning) utredes og sammenliknes med UNHCRs retningslinjer og EUs statusdirektiv.

Stortinget, 30. september 2013

Trine Skei Grande

Ola Elvestuen

Terje Breivik

Knut Arild Hareide

Dagrun Eriksen

Hans Olav Syversen

Siv Jensen

Per Sandberg

Ketil Solvik-Olsen

Erna Solberg

Jan Tore Sanner

Bent Høie